

Witaj Pokarmie

śl. XVII w.
m. P. Bębenek

♩ = 50

1. Wi - taj Po - kar - mie, w któ - rym nie - zmie - rzo - ny nie - ba i zie - mie

Twór - ca jest zamknio - ny, wi - taj na - po - ju zu - peł - nie ga - szą - cy u - myśl pra - gną - cy.

2. Witaj krynico wszystkiego dobrego
Gdy bowiem w sobie masz Boga samego
Znasz ludziom wszystkie jego wszechmocności
Niesiesz godności.
3. Witaj z niebiosów manno padająca
Rozkoszny w sercu naszym smak czyniąca:
Wszystko na świecie co jedno smakuje
W tym się najduje.
4. Witaj rozkoszne z ogrodu rajskiego
Drzewo owocu pełne żywiącego:
Kto cię skosztuje śmierci się nie boi
Choć nad nim stoi.
5. Witaj Jedyna serc ludzkich radości
Witaj strapionych wszelka łaskowości
Ciebie dziś moje lzy słodkie szukają
K Tobie wołają.